

XLV.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Told- og Skibs-Afgifterne.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 28de Marts 1874.)

I Sessjonen 1871 forelagde Regjeringen Folkethinget et Udkast til en omfattende Revision af Toldtarifen, af hvis Gjennemførelse der beregnedes at følge en Indtægtsafgang for Finantserne af c. 290,000 Rd., som det tilsigtedes igjen at dække ved at forhøje Brændevinsafgiften saaledes, at denne Afgift kom til at andrage 6 $\frac{1}{2}$ pr. Pot. Folkethinget kom ikke i den nævnte Sessjon til Ende med Behandlingen af Toldtarifen. Derimod vedtog det den foreslaaede Forhøielse af Brændevinsafgiften under den Forudsætning, at der paa den anden Side skulde indtræde en Lettelse i Bygningsafgiften og en Afkaffelse af Skibsafgiften. Landstinget var enigt i, at der var god Anledning til at forhøje Brændevinsafgiften, og en Lov herom kom kun af den Grund ikke istand, at der ikke blev tilveiebragt den samme Enighed om Hensigtsmæssigheden i den Forandring, der var foreslaaet i den hidtilværende Benyttelse af Karrummet som Maalestof for Afgiftens Beregning. Den omtalte Lettelse i Bygningsafgiften er senere bleven til Lov, og i det nærværende Lovudkast er optaget Forslag om en delvis Afkaffelse og en delvis Nedsættelse af Skibsafgiften. Derimod har Spørgsmaalet om Forhøielse af Brændevinsafgiften siden staaet hen, uden at blive reist paany. Vel forelagde nemlig Regjeringen i Sessjonen 1872 Folkethinget det foregaaende Aars Toldforslag i Dovesdsagen uforandret eller dog foresøgt med et Forslag om Lettelse i Skibsafgiften; men, saaledes som Finantstillstanden imidlertid havde klaret sig, mente Regjeringen at kunne undvære Bederlag for den Indtægtsafgang, som disse Forslag kunde drage efter sig. Heller ikke i denne Sessjon bragte dog Folkethinget Sagens Behandling til Ende. Den kom kun til 2den Behandling, og ved Afstemningen under denne vedtoges Afgifts-nedsættelser, der beregnedes at ville bringe Statskassen et Tab af omtrent 2,200,000 Rd. En

Forandring i Toldblovgivningen, der kunde medføre et saadant Tab, har Regjeringen anset det umuligt at gaa ind paa, og det har ment, at det, som Tingene stod, vilde være rigtigt at give Landstinget Leilighed til at yttre sig over Sagen. Det isjor Folkethinget forelagte Forslag er derfor i Aar blevet Landstinget forelagt, dog med adskillige væsentlige Modifikationer, idet Regjeringen nemlig paa Grund af den sig stadig bedrende Finantstillstand har troet, at Finantserne vel vilde kunne finde sig i et noget større Offer end det, man tidligere havde vovet at indrømme, skjøndt ganske vist langt fra ikke et saadant som det, der vilde flyde af Folkethingets Afstemninger.

Det af Landstinget til Sagens Behandling nedsatte Udvalg har delt sig i et Flertal af 6 Medlemmer (Brasch, Bruun, Fischer, Melchior, W. Petersen og Ulfing) og to Mindretal, N. Hansen og Hasle paa den ene Side, Mourier-Petersen paa den anden. Flertallet deler aldeles den Opfattelse hos Regjeringen, at det vilde være urigtigt at lade de indirekte Afgifter paa Forbrug og Produktion undergaa en Formindskelse af nogen alvorlig finantsiel Betydning. Efter Flertallets Mening har denne Art af indirekte Afgifter, idetmindste naar de ikke ere drevne høiere op, end her i Landet er Tilfældet, et saa afgjort Fortrin fremfor de fleste andre Slags Beskatning, navnlig fremfor enhver direkte Beskatning, at der ikke let bør kunne være Tale om at nedsætte dem, undtagen hvor fuldstændig Sikkerhed findes for, at de ikke behøve at erstattes ved andre Stattepaalæg; men det er klart, at ved Nedsættelser, der kunde bevirke et Tab af et Par Millioner, vilde en saadan Erstatning være uundgaaelig nødvendig. Paa den anden Side er Flertallet (underteignede Fischer dog kun med nedenaansøgte Forbehold) enigt med Regjeringen i, at det isølge de Hensyn, der af det ere gjorte gjældende, kan være ønskeligt